

Beste bezoeker,

Leve de nazomer! We koesteren de laatste warme zonnestrallen, het gouden licht, het weelderige groen dat stilaan van kleur verandert en de nieuwe vruchtenoogst. Niets beter dan een wandeling door het arboretum om je hierin onder te dompelen. Deze fiche beschrijft een paar markante bomen en struiken die je kan tegenkomen tijdens je wandeling. Onderstaande kaart zet je op weg. Om de geselecteerde planten wat makkelijker terug te vinden tussen al die bomen in het arboretum kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10. We wensen je een fijne wandeling.

1: *Lagerstroemia x egolfii* 'Muskogee': Wat een aparte bloemen heeft deze plant! Het is een kruising tussen de Indische *Lagerstroemia indica* en de Japanse *L. fauriei* en werd geselecteerd in het Nationaal arboretum van Washington D.C. De geslachtsnaam eert Magnus von Lagerstroem (1691-1759), een Zweedse botanist en directeur van de Zweeds Oost-Indische Compagnie én vriend van Carl Linnaeus. 'Muskogee' is de naam van een Indianenstam. Het is een meerstammige struik met afschilferende stam, lange bloeiperiode en mooie herfstverkleuring. De lichtroze bloemen in terminale bloeiwijzen lijken wel van crêpepapier met hun gekreukte bloemblaadjes.

2: *Carya ovata*: De Bitternoot behoort tot dezelfde familie als de Okkernoot. Dat kun je ook afleiden uit de vruchtrestanten die je onder de boom aantreft. *Ovata* betekent 'ovaal' en verwijst naar de vorm van de eetbare vrucht. De schors pelt af in repen wat meteen de Amerikaanse naam 'shagbark hickory' verklaart. Op de jonge twijgen zie je haartjes staan en op oudere twijgen ontdek je de bladmerken of bladlittekens die mooi hartvormig zijn. De veervormig samengestelde bladeren bestaan uit 5 deelblaadjes en kleuren goudgeel in de herfst. De groene bolster van de vrucht bestaat uit 4 kleppen.

3: *Malus sargentii*: Deze prachtige sierappel uit Japan tref je zelden aan bij ons. Het is nochtans een pracht van een struik. In de lente is hij een en al witte bloesem en nu zijn het de rode, lang gesteelde appeltjes ter grootte van een erwt, die al van ver de aandacht trekken. Hij draagt een mengeling van enkelvoudige en drielobbig bladeren. De boom werd genoemd naar Charles Sargent (1841-1927), de eerste directeur van het Arnold Arboretum in Boston.

4: *Lindera benzoin*: Deze struik uit de Laurierfamilie is tweehuizig. Dit wil zeggen dat er mannelijke en vrouwelijke struiken zijn. De vrouwelijke dragen in het najaar felrode steenvruchten. De aromatische bladeren verkleuren goudgeel in de herfst. *Lindera benzoin* groeit van nature in vochtige bossen en moerassen in het zuidoosten van de Verenigde Staten. De naam *Lindera* verwijst naar Johann Linder (1676-1723), een Zweedse botanist en arts. De Latijnse soortnaam verwijst naar de bladgeur, *benzoin* (=benzoë), een bestanddeel van parfum en wierook.

5: *Magnolia tripetala*: Deze *Magnolia* bloeit eind mei-begin juni. In het Nederlands wordt hij wel eens Paraplumagnolia genoemd omdat de grote, terminaal gegroepeerde bladeren wat aan een paraplu doen denken. *Tripetala* verwijst naar de 3 buitenste bloemdekbladeren die naar buiten plooiën terwijl de overige bloemblaadjes lange tijd mooi rechtop blijven staan. De samengestelde vruchten zijn fors, kegelvormig en kleuren rozerood.

6: *Magnolia fraseri* subsp. *pyramidata*: Deze Magnoliasoort is afkomstig uit het kustgebied van het zuidoosten van de VS. De vrij grote geoorde bladeren verkleuren vaak mooi (zeker voor een *Magnolia*) in de herfst. Door de versmalling naar de bladbasis toe en de twee oortjes aan de bladbasis doet het blad wat aan een pijl denken. Hij is genoemd naar de Schotse plantkundige John Fraser (1750–1811) die veel planten verzamelde in de Appalachen. De samengestelde vruchten kleuren felrood. Laat je ze zeker hangen? Dan genieten de bezoekers na jou er ook van.

7: *Cotoneaster rehderi*: *Cotoneaster* behoort tot de Rozenfamilie en er bestaan wel 400 soorten van. Deze plant hier werd opgekweekt uit zaad verzameld in Sichuan (China). Zijn donkergroene, diep generfde bladeren contrasteren mooi met de blinkende, rode vruchten waardoor hij regelmatig terug te vinden is in tuinen. Omwille van de duidelijke nervatuur noemen ze hem in Nederland de Rimpelige cotoneaster.

8: *Malus* 'Golden Hornet': Zoals de naam doet vermoeden draagt deze sierappel goudgele appeltjes die tot een heel eind in de winter blijven hangen. De appeltjes zijn eetbaar maar erg wrang en dus niet erg smakelijk. Na nachtvorst smaken ze beter. De appeltjes lenen zich goed voor het maken van gelei omwille van het hoog pectinegehalte. Deze *Malus* heeft een forse, opgaande vorm met ronde tot eivormige kroon en sierlijke witte bloesem in de lente.

9: *Euonymus maackii*: Geweldig toch die zachtroze 'mutsjes' van deze Kardinaalsmuts. Deze soort uit Korea en Noord China is nauwverwant met *Euonymus hamiltonianus* die hier toevallig vlak naast staat te pronken met zijn donkerroze vruchten (de ondersoort *sieboldianus*). *Euonymus maackii* moet af en toe wel ingetoomd worden omdat er gevaar is voor opslag. De bladeren verkleuren heel apart oranjebruin in de herfst.

10: *Malus* 'Herkenrode': Parse appeltjes zie je niet vaak. Aan deze selectie vind je ze nu massaal. De onregelmatige kroon is wat aan de wilde kant maar het blad heeft een mooie paarsrode bladsteel. In april-mei draagt hij prachtige rozerode bloemen. De boom is een selectie van de abdij van Herkenrode (nabij Hasselt). We kregen de plant cadeau van een Nederlandse boomkweker omdat de naastgelegen tuin van Philippe de Spoelberch ook Herkenrode heet.